

Motion till riksdagen

1989/90:T411

av Charlotte Branting och Barbro Sandberg

(båda fp)

Mobiltelefon

Allt fler fordon utrustas med telefoner för att underlätta arbetet och för att lättare kunna nå personer med icke fast arbetsplats. Att kunna nå andra och själv nås under bilresa är praktiskt och rationellt. Stora tidsvinster kan göras genom att visst arbete kan utföras och information utbytas t.ex. om en handikappad blir stående och behöver hjälp. Från trafiksäkerhetssynpunkt ligger det dock en fara i att föraren under samtalets gång inte helt kan koncentrera sig på trafiken och framförandet av fordonet. Särskilt distraherande måste det naturligtvis vara att slå numret.

Trafiksäkerheten i samband med användning av biltelefon måste uppmärksammas i högre grad än vad som sker idag. Särskilt under körning inom tätort torde telefonerandet vara en säkerhetsrisk. Samtal under körning i intensiv tätortstrafik borde inte förekomma. Högtalartelefon som frigör händerna för ratt och växel är ett från trafiksäkerhetssynpunkt bättre alternativ. Trafiksäkerhetsverket bör få i uppdrag att organisera en informationskampanj om faran vid användning av mobiltelefon i tätortstrafik. Vidare bör varje utredning om trafikolyckor ta upp frågan om föraren talat i telefon vid olyckans inträffande.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts angående eventuell trafikfara vid användning av mobiltelefon i tätortstrafik.

Stockholm den 22 januari 1990

Charlotte Branting (fp)

Barbro Sandberg (fp)